

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-03/23-14/171

URBROJ: 65-23-2

Zagreb, 14. srpnja 2023.

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA
gospođi
dr. sc. Nini Obuljen Koržinek, ministrici

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje **Anke Mrak-Taritaš**, zastupnice u Hrvatskom saboru, postavljeno u skladu s odredbom članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Na temelju članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, odgovor u pisanom obliku na postavljeno zastupničko pitanje dostavite u roku od 30 dana od dana kad Vam je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

Na znanje:
- Vlada Republike Hrvatske

HRVATSKI SABOR
ZASTUPNICA ANKA MRAK-TARITAŠ

Zagreb, 14. srpnja 2023.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
Z A G R E B, Trg. Sv. Marka 5

14-07-2023

Primljeno:	
Klasifikacijska oznaka:	
021-03/23-14/171	65
Uredžbeni broj:	
6531-23-9	- -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje ministrici kulture Nini Obuljen Koržinek

Temeljem članka 140. Poslovnika Hrvatskog sabora postavljam sljedeće

Z A S T U P N I Č K O P I T A N J E

Članak 306., stavak 5. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima propisuje da se ugovori o iskorištavanju glazbenih izvedaba umjetnika izvođača koji su između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma sklopljeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona moraju uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, u protivnom će se smatrati da proizvođač fonograma nije stekao prava iskorištavanja glazbenih umjetničkih izvedaba na internetu te da se prava umjetnika izvođača u vezi s iskorištavanjem glazbenih umjetničkih izvedaba na internetu ostvaruju kolektivno.

U glazbenoj industriji u odnosu na izvođače i glazbene izdavače, postavlja se pitanje revizije odnosno ponovno sklapanje ugovora za sve snimke ikada snimljene, a u odnosu na hrvatsku diskografiju njih je preko 180.000. Tu se radi ne samo o nedopuštenoj retroaktivnosti, nego i o oduzimanju stečenih prava vlasništva, povredi prava intelektualnog vlasništva, povredi ugovornih sloboda, odnosno neovlašteno zadiranje u privatnopravne odnose, što sve predstavlja povrede Ustavom zajamčenih prava.

U primjeni, to bi značilo u odnosu na brojne snimke, pa čak i one znatno starijeg datuma (npr. Josipa Lisac 'O jednoj mladosti', snimka iz 1973., Ivo Robić, 'Samo jednom se ljubi', snimka iz 1956., Oliver Dragojević, 'Skalinada', snimka iz 1982., Crvena Jabuka i Kemal Monteno, 'Nekako s proljeća', snimka iz 1991.), da bi proizvođač fonograma (diskograf) morao ponovno pregovarati i sklopiti nove ugovore sa svim izvođačima koji su snimali na pojedinoj snimci, te koji su bili uredno plaćeni za svoj dio koji su trebali odsvirati. Tu se prvenstveno misli na tzv. studijske odnosno sporedne glazbenike (eng. session musicians, studio musicians, or backing

musicians), koji su, nakon što su odsvirali određeni instrument određenog trajanja na nekoj snimci, bili plaćeni i naknadno nikada nisu imali dodatna potraživanja prema diskografu ili dovodili u pitanje legalnost snimke i prava iskorištavanja te iste snimke što u eri fizičke distribucije, što sada u digitalnom dobu. Dakle, ako je na nekom albumu bilo uključeno 10 snimki, i to bi značilo da je sada potrebno kontaktirati svih 30-ak studijskih glazbenika koji su sudjelovali pri produkciji snimaka i odsvirali flautu, glasovir, električni glasovir, akustičnu gitaru, električnu gitaru, Hammond orgulje, Fender bass, konge, tamburin, bubnjeve, tenor saksofon, bariton saksofon, trombon, trubu, violinu, violu, violoncello, obou, rog, fagot i pjevali prateće vokale.

Čini se da je ovu odredbu u praksi nemoguće izvršiti s obzirom na to da se radi o potpisivanju novih ugovora s tisućama glazbenika za preko 180 000 snimaka koliko ih postoji u hrvatskoj diskografiji. Posebno se napominje da je u određenom broju slučajeva nemoguće identificirati, odnosno pronaći sve izvođače, s obzirom na protok vremena i činjenicu da su neki od njih preminuli. U članku 305. stavak. 3. stoji da sva prava autora, umjetnika izvođača, proizvođača fonograma itd. stečena prije stupanja na snagu ovog Zakona, kao i sva prava iskorištavanja stečena prije stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju netaknuta, dok u članku 306. stavak 5. stoji da će se smatrati da prava nisu stečena ako se postojeći ugovori iz kojih su stečena prava koja se uredno iskorištavaju ne usklade s odredbama Zakona u roku 3 godine.

Slijedom navedenog, molim da mi se odgovori na sljedeća pitanja:

1. Tko će kontrolirati jesu li prava riješena, odnosno propisno regulirana ili ne?
2. U određenom broju ugovora u glazbenoj industriji zastupnik umjetničkog ansambla ili benda u ime članova ansambla odnosno benda potpisao je ugovore sa proizvođačem fonograma u kojima se obvezao regulirati odnose sa ostalim umjetnicima izvođačima i isplatiti im naknadu. Znači li da je taj isti zastupnik dužan dostaviti dokaze odnosno ugovore s ostalim umjetnicima izvođačima temeljem preuzete obveze?
3. Šta u slučaju ako se pojedini umjetnici izvođači ne mogu identificirati odnosno pronaći, s obzirom da su neki fonogrami stariji od 50,60 godina?
4. Kako će se određivati naknada koja se kolektira, osobito imajući u vidu različitu tržišnu poziciju i doprinos pojedinog umjetnika izvođača?
5. Kako će se utvrditi naknada koja bi se trebala plaćati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava? Pogotovo u slučaju da su npr. glavni i dva studijska umjetnika izvođača potpisali ugovor, a recimo sljedeća tri studijska glazbenika nisu?

Zastupnica

Anka Mrak - Taritaš

